

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 110.618 van 25 september 2002
in de zaak A. 93.351/VII-21.990**

In zake : XXX,
 verblijvende wonende te 8400 OOSTENDE,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 8 juli 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 juni 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 maart 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 juni 2000;

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 11 juli 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. BOUQUILLON, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 14 december 1999 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 21 maart 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 9 juni 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt:

"Betrokkene werd verhoord op 4 mei 2000 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Armeense taal machtig is.

Betrokkene, een Armeens staatsburger, zou problemen hebben gekregen met de aanhangers van S. . na de burgemeestersverkiezingen in Etjmiadzin. De verkiezingen zouden hebben plaatsgevonden op 4 juni 1999. Betrokkene zou de vertrouwenspersoon geweest zijn van J. A.. Hij zou voor de verkiezingen twee keer het bezoek hebben gekregen van aanhangers van S. G. Op de dag van de verkiezingen zouden de aanhangers van S. G. betrokkene voor het laatst bedreigd hebben om te stoppen met zijn werkzaamheden voor J. A.. Betrokkene zou uit het stemlokaal zijn meegenomen door vier of vijf gewapende personen omstreeks vijf of zes uur. Hij zou opnieuw geweigerd hebben zijn activiteiten te stoppen als vertrouwenspersoon van J.A. Een paar dagen na de verkiezingen zou betrokkene zijn meegenomen door drie handlangers van S. G.. Betrokkene zou enkele uren zijn opgesloten in een kelder. Enkele uren later zou betrokkene zijn overgebracht naar het huis van M. G.. Betrokkene zou daar zijn ondervraagd door S. G. over zijn medewerking aan de verkiezing van J. A. Betrokkene zou gedurende een week zijn opgesloten geweest. Betrokkene zou elke dag een stuk brood en water hebben gekregen. Op 1 december 1999 verliet betrokkene Armenië. Op 13 december 1999 kwam betrokkene in België aan, waar hij op 14 december 1999 asiel aanvraagde. Betrokkene is in het bezit van zijn huwelijksakte, geboorteakte en rijbewijs.

Uit onderzoek van betrokkene's opeenvolgende verklaringen (Dienst Vreemdelingenzaken, vragenlijst Commissariaat-generaal) blijkt dat een aantal tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van betrokkene's asielrelaas totaal ondermijnen.

Ten eerste verklaarde betrokkene op Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in de nacht van 4 op 5 juni 1999 om één uur 's nachts buiten het stemlokaal door gewapende mannen werd bedreigd omwille van zijn activiteiten als vertrouwenspersoon van Jervand Agvanjan. Hij stelde eveneens dat de verkiezingen op 5 juni 1999

plaatsvonden. Op het Commissariaat-generaal verklaarde betrokkene dat hij op 4 juni 1999, de dag van de verkiezingen, rond vijf of zes uur in de namiddag werd bedreigd door vijf gewapende mannen in militair uniform (zie verhoorverslag, Commissariaat-generaal, p. 4).

Ten tweede verklaarde betrokkene in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal dat hij enkele dagen na de verkiezingen thuis werd meegenomen door S. G. en enkele van zijn handlangers (zie antwoord op vraag nr. 23 van de door betrokkene ingevulde vragenlijst). Op het Commissariaat-generaal verklaarde betrokkene dat hij enkele dagen na de verkiezingen werd meegenomen door handlangers van S. G. Die hem naar het huis van M. G. brachten waar S. G. betrokkene opwachtte (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, p. 4). Op Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde betrokkene dat hij gedurende vijf dagen werd opgesloten in een kelder zonder eten of drinken (zie verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, p. 13). Op het Commissariaat-generaal verklaarde betrokkene dat hij gedurende vijf dagen werd opgesloten en dat hij iedere dag een stuk brood en water kreeg (zie verhoorverslag Commissariaat-generaal, p. 4).

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 21 maart 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat huidige annulatieberoep te haren opzichte niet ontvankelijk is; dat zij in haar brief van 3 oktober 2001 verklaart afstand te doen van deze "exceptie";

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij nog meent te moeten stellen dat het verzoekschrift geen ontvankelijke middelen bevat; dat uit de bespreking (en de weerlegging) van de middelen blijkt dat deze exceptie op zijn minst gezegd ongegrond is;

3.1. Overwegende dat in het eerste middel de verzoekende partij de schending inroept van artikel 30 van de Grondwet; dat het middel er op neerkomt dat, volgens de verzoekende partij artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) strijdig zou zijn met dit grondwetsartikel;

Overwegende dat de Raad van State niet vermag de conformiteit van de wet aan de Grondwet te beoordelen; dat een prejudiciële vraag aan het Arbitragehof zich niet opdringt wanneer een verzoekende partij zonder meer een mogelijke strijdigheid tussen een wettelijke bepaling en de Grondwet inroept, zonder daarbij de beweerde schending van de artikelen 10, 11 of 24 van de Grondwet te betrekken;

3.2. Overwegende dat in een tweede middel de schending wordt ingeroepen van artikel 6.1 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden;

Overwegende dat deze verdragsbepaling enkel betrekking heeft op jurisdictionele procedures en niet op administratieve procedures waarbij uitspraak wordt gedaan over een administratief beroep ingesteld tegen een beslissing over een asielaanvraag;

3.3. Overwegende dat in het derde middel de schending wordt aangevoerd van artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), doordat er in het dossier anderstalige stukken zijn opgenomen die niet in de taal van de procedure, het Nederlands, werden vertaald;

Overwegende dat zowel het verhoorverslag als de bestreden beslissing volledig in het Nederlands zijn gesteld; dat de verzoekende partij niet concreet aantoonde hoe haar rechten geschonden zouden zijn door het feit dat anderstalige stukken bij het dossier werden gevoegd; dat overigens niet blijkt dat deze stukken bij de besluitvorming een doorslaggevende rol hebben gespeeld;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronde middelen tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig september tweeduizend en twee, door

de H. E. BREWAEYS, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. H. KETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. KETS.

E. BREWAEYS.